

**Doložka prednosti
medzinárodnej zmluvy pred zákonmi
(čl. 7 ods. 5 ústavy)**

1. Gestor zmluvy:

Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

2. Názov zmluvy:

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Novým Zélandom o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam.

3. Účel a predmet zmluvy a jeho úprava v legislatíve Slovenskej republiky:

Cieľom zmluvy je vytvoriť právny rámec pre rozvoj všestranných a vzájomne výhodných hospodárskych vzťahov. Jej uplatňovaním bude právo na zdaňovanie príjmov rozdelené objektívne medzi oba zmluvné štáty. Zmluva rieši prekryvanie daňových sústav Slovenskej republiky a Nového Zélandu a eliminuje nadmerné daňové zaťaženie, ktoré by v prípade absencie takejto zmluvy vzniklo dvojitém právnym zdanením toho istého príjmu. Zmluva sa tak stáva významnou podmienkou rozvoja zahraničnoobchodných vzťahov. Ďalším jej prínosom je spravodlivé daňové zaťaženie zahraničných podnikateľov. Zmluva taktiež umožňuje, aby daňový systém vytváral rovnaké konkurenčné podmienky pre tuzemské aj zahraničné spoločnosti a podnikateľov. Význam tejto zmluvy spočíva i v rozvoji spolupráce daňových administratív pri predchádzaní daňovým únikom. Zmluva zabezpečuje objektívne rozdelenie práva na zdanenie príjmu medzi štát zdroja príjmu a štát, v ktorom je príjemca tohto príjmu daňovým rezidentom. Zmluva neukladá žiadne nové daňové povinnosti, ktoré by presahovali rámec vymedzený vnútroštátnymi právnymi predpismi Slovenskej republiky, t. j. zákonom č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákonom č. 442/2012 Z. z. o medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe daní a zákonom č. 466/2009 Z. z. o medzinárodnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zmluva sa predkladá podľa Pravidiel pre uzatváranie medzinárodných zmlúv a zmluvnú prax, ktoré boli 21. októbra 2009 schválené uznesením vlády SR č. 743.

4. Priama úprava práv alebo povinností fyzických osôb alebo právnických osôb:

Zmluva v článkoch 22, 23 a 27 upravuje práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb. Článok 22 (Zásada rovnakého zaobchádzania) zabezpečuje rovnaké daňové zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi, stálymi prevádzkarňami a zahraničnými závislými osobami druhého zmluvného štátu ako voči vlastným štátnym príslušníkom. Článok 23 (Procedúra vzájomnej dohody) udeľuje právo rezidentovi jedného zmluvného štátu obrátiť sa na príslušný orgán štátu jeho rezidencie za účelom riešenia takého zdanenia jeho príjmov, ktoré je v rozpore s ustanoveniami zmluvy. Článok 27 (Nárok na výhody zo zmluvy) stanovuje kritéria pre priznanie výhod zo zmluvy.

5. Úprava predmetu medzinárodnej zmluvy v práve Európskej únie:

Súlad zmluvy s právom Európskej únie: bezpredmetné.

Predmet návrhu nie je v práve Európskej únie explicitne upravený.

6. Kategória zmluvy podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (vyžaduje pred ratifikáciou súhlas Národnej rady Slovenskej republiky):

Z hľadiska obsahu je táto zmluva medzinárodnou hospodárskou zmluvou všeobecnej povahy podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodnou zmluvou, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 7 ods. 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky. Zmluva je bez ohľadu na formu prezidentskou zmluvou.

7. Kategória zmluvy podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (má prednosť pred zákonmi):

Z kategórií vymedzených čl. 7 ods. 5 Ústavy SR je táto zmluva medzinárodnou zmluvou, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a medzinárodnou zmluvou, na ktorej vykonanie nie je potrebný zákon.

Zmluva má prednosť pred zákonmi, nakoľko fyzické osoby a právnické osoby sú povinné postupovať podľa zmluvy pri tých ustanoveniach zmluvy, ktoré upravujú ich daňové povinnosti odlišne od vnútroštátnych právnych predpisov Slovenskej republiky. Zmluva pritom daňovníkom neukladá nové daňové povinnosti, ale modifikuje uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane s ohľadom na ustanovenia zmluvy.

8. Dopady prijatia medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, na slovenský právny poriadok (uvedú sa právne predpisy alebo ich jednotlivé ustanovenia, ktorých sa medzinárodná zmluva týka; potreba ich zrušenia alebo adaptácie z dôvodu duplicity):

Pre prijatie zmluvy nie je potrebné meniť ani rušiť žiadne právne predpisy Slovenskej republiky. Na právny poriadok Slovenskej republiky bude mať zmluva vplyv v takom rozsahu, že ustanovenia zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa nepoužijú, ak táto zmluva ustanovuje inak. Uvedené vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 129/2011 Z. z. a z § 162 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. To platí najmä pri uplatňovaní ustanovení článkov 10 (Dividendy), 11 (Úroky) a 12 (Licenčné poplatky) zmluvy, keď sa v krajine zdroja použije nižšia sadzba dane oproti sadzbe vyplývajúcej z vnútroštátneho predpisu. Ďalej bude mať zmluva vplyv aj v prípade zákona č. 442/2012 Z. z. o medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe daní v znení neskorších predpisov, čo vyplýva z § 22 cit. zákona, kde pri poskytovaní, požadovaní alebo prijímaní medzinárodnej pomoci a spolupráce pri správe daní na základe medzinárodnej zmluvy sa primerane postupuje podľa tohto zákona a podľa osobitného predpisu, v rozsahu podľa medzinárodnej zmluvy.